

som Danmark ikke opretholde Toldsatser paa ganske almindelige Forbrugsartikler, som gennemsnitligt er 20, 30, 40 pCt. af Værdien, og netop paa de mest brugte og ganske almindelige Forbrugsartikler op imod 60—80 pCt. af Værdien. Det er umuligt.

Paa den anden Side anerkender jeg saa fuldt som nogen Industriens Uundværlighed i dette Land. Vi lærte den at kende under Krigen, vi saa, hvilken Betydning det havde for os, da vi blev afspærret fra Omverdenen, at vi havde en levedygtig Industri, der kunde, i alt Fald til Nød, forsyne Landet med dets Fornødenheder. Jeg er endvidere fuldkommen klar over, at vigtige Industrigrenenes Undergang ikke i det lange Løb vilde være ensbetydende med at gøre Livet billigere her i dette Land, idet man ganske sikkert gennem det stærkt gennemførte Trustsystem, man lever under i de Lande, som særlig kunde tænkes som Importlande til os, vilde vide at vurdere Situationen, naar man var blevet uden hjemlig Konkurrence. Ogsaa paa Grund af hele Samfundets sociale Bygning kan man ikke se med Ligegyldighed paa, at vigtige Industrigrene gaar til Grunde eller svækkes ganske væsentlig.

Derfor kan jeg ikke anse det for rigtigt at tage Beskyttelsen bort i Tider som disse, og det er da heller ikke foreslaaet i dette Forslag. Der er foreslaaet en moderat Beskyttelse med Regulering nedefter paa de Punkter, hvor Beskyttelse virker urimelig og rammer det almindelige jævne, dagligdags Forbrug paa en Maade, som maa siges at være skattemæssigt uheldig og uretfærdig. Jeg mener tillige, at det er den rette Vej at gaa efterhaanden at mindske denne Beskyttelse, som vi har overtaget fra Fortiden, og ikke tænke paa ved en stadig Forøgelse af den at skrue os op i en Udvikling, som ikke passer for os.

Der er vel ikke et af de neutrale Lande, der er kommet saa vel over Krigen ogsaa industrielt set som netop Holland med sin meget lave 5 pCt. Værditold. Naturligvis har der ogsaa der, ligesom andre Steder, været visse Industrier, der har lidt under den økonomiske Krise, og der fremkom i den hollandske Rigsdag Forslag om at forøge den 5 pCt. Værditold til $7\frac{1}{2}$ pCt. Men dette blev afvist med meget stort Flertal. Med noget saa lavt kan vi ikke nøjes her. Standard-Værditoldsatsen i dette Forslag kan snarere siges at være 10 pCt. end 5 eller $7\frac{1}{2}$ pCt., og der er ogsaa Værditoldsatser, der er sat højere end de 10, til 12 og 15 pCt., for ikke at gøre Overgangen for brat og under Hensyn til at vise Skaan-

somhed, som er nødvendig i saa vanskelige Tider som disse.

Om enkelte særlige Varer maa jeg sige et Par Ord, skønt Tiden er saa langt fremrykket. Hvad Vinbeskatningen angaar, vil det nu være nødvendigt at forlade den Vej, vi har været inde paa med en Tillægsbeskatning for Vin. Jeg kan ikke udbrede mig nærmere om det, men er villig til at gøre rede derfor for Udvalget. Det er nødvendigt af flere forskellige Grunde at gaa til nogen Lempelse paa dette Punkt og til en Beskatning, der kun rammer Vinen gennem Toldafgiften; men man skal og maa i Tider som disse have en høj Told paa Vin, og det er ogsaa foreslaaet her. Der er foreslaaet en Told paa mousserende Vine paa 6 Kr. pr. Liter, medens den i den gamle Toldlov var 80 Ø.; paa andre aftappede Vine 4 Kr. pr. Liter imod ligeledes 80 Ø., og for Fustagevine, hvor Tolden var 25 Ø. pr. kg., er den foreslaaet forhøjet til 75 Ø. for de lettere Vine, hvis Alkoholindhold er under 14 pCt., og til 1 Kr. 15 Ø. for de sværere med over 14 pCt. Alkoholindhold. Dette vil give en ganske betydelig Indtægt, men nok noget under den, Tolden og Tillægsafgiften nu giver. Men det er, som sagt, af forskellige Grunde ønskeligt, at det bliver ordnet saaledes.

Med Hensyn til Forholdet mellem Margarine- og Olieindustrien er der opretholdt den Ordning, at Margارينen, som maa være toldfri, da det er en saa almindelig Forbrugsartikel, faar sine Raastoffer, selv om de er produceret i Indlandet, toldfri.

En lignende Ordning er truffet med Hensyn til Fiskenet. Der er nu paa Fiskenet en Told paa 10 Ø. pr. kg plus 6 pCt. af Værdien. Der er sket de mest indtrængende Henvendelser fra Fiskerne til Ministeriet om at faa Toldfrihed for Fiskenet; men i Hensyn til det almindelige Princip, som maa følges her, at man maa gaa lempeligt frem og ikke fuldstændig borttage Beskyttelsen, er det foreslaaet at bevare en Beskyttelse for Fiskenet, nemlig 5 pCt., men ingen Vægttold. Men jeg har da ment det rigtigt at give Fiskenetfabrikkerne en Begunstigelse af lignende Art som den, Margarinefabrikkerne har, nemlig Toldfrihed for det Garn, der benyttes til Fiskenetfabrikationen.

Jeg vil gerne omtale et Par Ting udenfor Tariffen, som har større almindelig Betydning. Jeg skal for det første nævne, at den Toldfrihed for islandske Produkter, der fandtes i den tidligere Toldlov, og som kun havde sin Begrundelse i, at Island hørte til det danske Monarki, nu er foreslaaet afskaffet, saaledes at Islands toldpolitiske Stilling kommer til at svare til dets statsretlige.